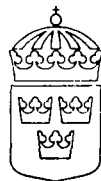

Regeringens proposition

1990/91:95

om registrering som skattskyldig
återförsäljare eller förbrukare av bränsle

Prop.
1990/91:95

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 7 februari 1991.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Erik Åsbrink

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en bestämmelse som uttryckligen föreskriver att vid registrering som skattskyldig återförsäljare eller förbrukare för viss bränsleskatt skall motsvarande registrering även ske för de andra bränsleskatter som belöper på samma bränsle. De skatter som berörs är allmän energiskatt, bensinskatt, koldioxidskatt och svavelskatt.

Lag om ändring i lagen (1957:262) om allmän energiskatt

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1957:262) om allmän energiskatt¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*7 §²

Den som är skattskyldig enligt 6 § första stycket 1 skall vara registrerad hos riksskatteverket.

Den som i verksamhet som i huvudsak medför skattskyldighet enligt lagen (1968:430) om mervärdesskatt i större omfattning återförsäljer eller förbrukar skattepliktigt bränsle eller håller sådant bränsle i lager kan registreras hos riksskatteverket som återförsäljare eller förbrukare av sådant bränsle.

Den som har registrerats som skattskyldig återförsäljare eller förbrukare enligt denna lag, lagen (1990:582) om koldioxidskatt eller lagen (1990:587) om svavelskatt, skall också registreras på motsvarande sätt enligt de två andra lagarna i den mån förutsättningar att bevilja sådan registrering föreligger.

Den som har varit registrerad enligt andra stycket och som därefter avregistrerats får åter medges registrering enligt andra stycket tidigast ett år efter avregistreringen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag då den enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

De nya bestämmelserna tillämpas på den som är registrerad som skattskyldig enligt denna lag, lagen (1990:582) om koldioxidskatt eller lagen (1990:587) om svavelskatt den 13 februari 1991 eller som registreras senare.

¹ Lagen omtryckt 1984:994.

² Senaste lydelse 1990:583.

2 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1961:372) om bensinskatt

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1961:372) om bensinskatt¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §²

Den som är skattskyldig enligt 3 § 1 skall vara registrerad hos riksskatteverket.

Den som i verksamhet som i huvudsak medför skattskyldighet enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt i större omfattning återförsäljer eller förbrukar bensin eller håller bensin i lager, kan registreras hos riksskatteverket som återförsäljare eller förbrukare av bensin.

Den som har registrerats som skattskyldig återförsäljare eller förbrukare enligt denna lag eller lagen (1990:582) om koldioxidskatt skall också registreras på motsvarande sätt enligt den andra lagen i den mån förutsättningar att bevilja sådan registrering föreligger.

Den som har varit registrerad enligt andra stycket och som därefter avregistrerats får åter medges registrering enligt andra stycket tidigast ett år efter avregistreringen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag då den enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

De nya bestämmelserna tillämpas på den som är registrerad som skattskyldig enligt denna lag eller lagen (1990:582) om koldioxidskatt den 13 februari 1991 eller som registreras senare.

¹ Lagen omtryckt 1984:993.

² Senaste lydelse 1990:585.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 7 februari 1991

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Engström, Hjelm-Wallén, S. Andersson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Freivalds, Wallström, Lööw, Molin, Sahlin, Åsbrink

Föredragande: statsrådet Åsbrink

Proposition om registrering som skattskyldig återförsäljare eller förbrukare av bränsle

1 Inledning

Den 1 januari 1991 infördes en koldioxidskatt och en svavelskatt på vissa bränslen. Samtidigt sänktes den allmänna energiskatten resp. bensinskatten på dessa bränslen. Sammantaget innebar ändringarna en höjning av beskattningen på de aktuella bränslena (prop. 1989/90: 111, SkU31, rskr. 357, SFS 1990: 582, 583, 585 och 587).

2 Föredraganden

I 6 § lagen (1957:262) om allmän energiskatt regleras vem som är skattskyldig enligt denna lag. I 7 § första stycket anges att den som är skattskyldig i egenskap av producent enligt 6 § första stycket 1 skall vara registrerad hos riksskatteverket. Av 7 § andra stycket framgår att den som bedriver viss verksamhet under vissa förhållanden kan välja att registrera sig som återförsäljare eller förbrukare av skattepliktigt bränsle. Denna möjlighet har tillkommit för att återförsäljarnas och de stora förbrukarnas lager av bränslen inte skall vara beskattat. Skatten skall av dem redovisas i takt med försäljningen eller förbrukningen.

I 3 och 4 §§ lagen (1961:372) om bensinskatt regleras vem som är skattskyldig enligt denna lag och i vilka fall registrering kan och skall ske. Bestämmelserna är i huvudsak uppbyggda på samma sätt som motsvarande bestämmelser i lagen om allmän energiskatt.

I såväl lagen (1990:582) om koldioxidskatt som lagen (1990:587) om svavelskatt hänvisas i fråga om skattskyldighet och registrering till 6 och 7 §§ lagen om allmän energiskatt. I den mån koldioxidskatt skall utgå på bränsle som är belagt med bensinskatt hänvisas emellertid i lagen om koldioxidskatt i stället till reglerna om skattskyldighet och registrering i lagen om bensinskatt. Tanken har varit att den som låter registrera sig som återförsäljare eller förbrukare av visst bränsle också registreras för samtli-

ga nu aktuella skatter som tas ut på det bränsle som registreringen avser. Redan de praktiska problem som följer av att hos säljaren avgöra om samtliga pålagor på visst bränsle skall tas ut eller endast vissa, liksom också att vissa företags lager skulle kunna komma att innehålla en blandning av delvis beskattat och delvis obeskattat bränsle talar starkt för att en annan ordning är orimlig. Problemen torde vara lika stora för de enskilda återförsäljarna eller förbrukarna som för beskattningsmyndigheten. Man skulle mot denna bakgrund kunna förvänta sig att några önskemål om delvisa registreringar inte skulle uppkomma.

Det har emellertid nu kommit till min kännedom att vissa företag som sedan tidigare är registrerade som förbrukare av skattepliktigt bränsle enligt lagen om allmän energiskatt inte har låtit sig registreras enligt lagen om koldioxidskatt och lagen om svavelskatt i samband med att dessa lagar trätt i kraft den 1 januari 1991. Detta innebär, om förfarandet godtas, utöver de praktiska hanteringsproblemen att dessa företag avseende de lager de hade vid årsskiftet, i takt med att lagret används kommer att påföras den nya lägre allmänna energiskatten men inte koldioxidskatt och svavelskatt. Företaget undgår således inte bara de nya skatterna utan drar även fördel av den sänkning av den allmänna energiskatten som är motive-rad av införandet av de nya skatterna. Detta är inte acceptabelt.

Eftersom lagarna inte klart uttalar att en registrering som återförsäljare eller förbrukare måste avse samtliga aktuella skatter i den mån de är tillämpliga på det bränsle som registreringen avser, föreslår jag att en bestämmelse skyndsamt införs som tydligt klargör lagstiftarens avsikt.

Förslaget går ut på att förhindra att den givna möjligheten att låta registrera sig som skattskyldig för de fyra bränsleskatterna används på ett sätt som inte varit avsett och som leder till praktiska hanteringsproblem. Möjligheten att låta förbrukare under vissa omständigheter registrera sig har som framhållits tidigare tillkommit för att inte deras lager skall vara beskattade. Beskattningen skall i dessa fall utgå först i takt med förbrukningen. Syftet har däremot aldrig varit att viss förbrukning helt skall undgå viss bränslebeskattning. Förslaget innebär att om någon registrerar sig som återförsäljare eller förbrukare för energiskatt, koldioxidskatt eller svavelskatt, så skall registrering ske för samtliga dessa bränsleskatter om förutsättningarna för sådan registrering är uppfyllda. En motsvarande ordning bör också införas i fråga om bensinskatt och koldioxidskatt.

För att ytterligare minska de praktiska hanteringsproblemen föreslås även en bestämmelse som under viss tid förhindrar den som låtit avregistrera sig som skattskyldig att ånyo medges sådan registrering. Detta motverkar att företag går in och ut ur systemet allt efter vad som vid en viss tidpunkt framstår som mest fördelaktigt. Den tid under vilken ny registrering inte skall tillåtas bör vara väl tilltagen. Enligt min mening är ett år en lämplig tidsperiod.

3 Ikraftträdande

Prop. 1990/91:95

Den nya bestämmelsen bör, för att syftet med ändringen skall uppnås, tillämpas från och med att propositionen överlämnas till riksdagen. Den nya bestämmelsen bör således tillämpas avseende alla skattskyldiga som är registrerade för någon av de berörda skatterna den 13 februari 1991 eller som registreras senare.

4 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i lagen (1957:262) om allmän energiskatt,
2. lag om ändring i lagen (1961:372) om bensinskatt.

5 Lagrådets hörande

Förslagen är av sådan beskaffenhet att lagrådets hörande enligt min mening skulle sakna betydelse. Yttrande från lagrådet behöver därför inte inhämtas.

6 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta lagförslagen.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till fördragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som fördraganden har lagt fram.